

Viure als Pirineus, 22/02/22

Absolt l'encarregat d'un club de Puigcerdà que s'enfrontava a 9 anys per violar una extreballadora **L'Audiència conclou que no hi ha "cap indicati sòlid" que corroborei el relat de la víctima**

D'esquenes, l'encarregat del club de Puigcerdà jutjat a l'Audiència de Girona / ACN

L'Audiència de Girona ha absolt l'encarregat d'un club de nit de Puigcerdà que s'enfrontava a 9 anys de presó per violar una extreballadora la matinada del 28 de maig del 2020. La sentència conclou que no hi ha "cap indicati sòlid" que corroborei el relat de la víctima. Al judici, el processat va assegurar que va enganyar la víctima prometent-li que invertiria al seu negoci immobiliari perquè accedís a tenir sexe amb ell. El tribunal explicita que és una tesi que "ni exclou ni adopta" però que no és "irraonable" tenint en compte els indicis del cas. Per això, l'Audiència considera que no ha quedat acreditat que la víctima no consentís a l'hora de mantenir relacions sexuals amb el processat.

La sentència de la secció tercera de l'Audiència de Girona, de la que ha estat ponent el magistrat Ildelfons Carol, declara provat que l'acusat i la víctima van conversar per Whatsapp la tarda del dia 27 de maig del 2020 i van concertar una trobada al club Douce Vie de Puigcerdà. Segons la sentència, van quedar "per parlar sobre temes immobiliaris,

activitat a la que la denunciant es dedicava aleshores" i afegeix que "almenys el processat, hi va anar amb la intenció de mantenir relacions sexuals".

Es van trobar cap a mitjanit. Un cop al local, que en aquell moment estava tancat al públic, van mantenir relacions sexuals en una de les habitacions. El tribunal conclou que "no ha quedat acreditat que la víctima no consentís a mantenir les relacions sexuals".

A l'hora d'absoldre el processat, la sentència recull que no hi ha "cap indicatiu sòlid" que corrobori la declaració de la víctima perquè, a més, la noia ha incorregut en contradiccions importants al llarg del procediment. En aquest punt, la sala exposa que els indicis del cas són, essencialment, quatre: la conversa per missatgeria instantània on en cap moment parlen de tenir sexe, que la víctima va anar a la cita amb un ordinador i utensilis de la seva feina immobiliària, que la noia va denunciar l'agressió sexual immediatament i que la víctima tenia algunes lesions.

El tribunal recull aquí la versió exculpatòria que va donar el processat al judici que va afirmar que s'havia comportat com un "cabró" perquè li va prometre que invertiria en el negoci immobiliari. Va afegir que no tenia intenció de fer-ho però que la va enganyar perquè accedís a tenir relacions sexuals amb ell.

La sentència explícita que és una versió, la de l'acusat, que es limita a "consignar, sense excloure-la ni adoptar-la" però sosté que compta amb "dos punts de recolzament que no són irraonables": "Un, que la víctima va reconèixer al judici que, un temps enrere i mentre treballaven junts havien mantingut relacions sexuals i, dos, que el lloc on es van trobar, i al que ella va acceptar anar, resulta idoni per dur a terme, a més de transaccions comercials, una trobada de caràcter sexual".

"En relació al fet que la víctima interposés la denúncia de manera immediata, s'ha de reconèixer que aquesta actitud també seria raonable en qui, segons la tesi del processat (que, de nou, la sala no afirma com a pròpia), ha tingut relacions amb un futur client per agrair-li que participi en un negoci i que, després, indignada vegi com l'altra part es desdiu de la seva promesa", afegeix la sentència.

El tribunal també recull el dictamen dels forenses que, al judici, van exposar que la víctima tenia "microlesions" que són "perfectament compatibles amb els moviments usuals d'una relació sexual normal, consentida".

La sentència recorda que no és el processat "qui ha de provar la seva innocència" i resol que el relat de la víctima "no compta amb cap corroboració objectiva externa" i, per tant, no hi ha prova de càrrec "amb força suficient com per sustentar una condemna".

La sentència no és ferma i es pot recórrer interposant recurs al TSJC.